

نگاهی پُر از مهربانی

خدایا! به شعرم توانی بده

به دل کندن از خاک، عادت کند

زمینی نماند از این بیشتر

و با آسمان‌ها رفاقت کند

خدایا! به شعرم توانی بده

که از سنگلاخ ریا بگذرد

نلرزد ز تأیید و تکذیب‌ها

از این دو برای خدا بگذرد

خدایا! به شعرم توانی بده

که دل‌ها از او آسمانی شوند

بشویند مردم در این چشمه، چشم

نگاهی پُر از مهربانی شوند

خدایا! به شعرم توانی بده

که تأثیرش از مرزها بگذرد

ز درها و دیوارهای جهان

چو موج بلند صدا بگذرد.